MIELIPIDE

Tulisiko meidänkin opetella hyödyntämään metsiämme monimuotoisemmin, jolloin metsien omistajat nettoaisivat rahaa pienemmillä hakkuilla. **PUHEENJOHTAJA KATI LIIKONEN, VIHREÄT YRITTÄJÄT RY**

LUKIJALTA

Suomi on hyvä maa yrittää

Osuin vaalien alla sellaiseen trendikkääseen olohuone-tilaisuuteen. Paneelissa puolueista olivat mukana vasemmistoliitto, kokoomus ja RKP – yleisö iältään laidasta laitaan, aiheena työ, onnellisuus ja muuta siltä väliltä.

Kaikilla tuntui olevan työnteon ja erityisesti yrittämisen suhteen päällimmäisenä huoli rakenteista, jotka estävät tai vaikeuttavat yrittämistä ja työllistymistä yrittäjänä. Eivätkä ihan kaikki tainneet pitää työllistymistä omalla riskillä edes oikein suotavana.

Minusta nämä rakenteet eivät ole ollenkaan niin huonot kuin mitä niistä jankutetaan. Totta kai aina on parannettavaa, mutta emme kai me nyt voi tumput suorina odottaa, että sitten tehdään, kun rakenteet on ensin joku meille silotellut.

Jäin itse työtä vaille kohta yhdeksän vuotta sitten, 52-vuotiaana, eikä sen ikäisenä ollut todellakaan mitään asiaa työhaastatteluihin.

Perustin yrityksen, paperit napin painallusta vaille valmiiksi, ja heti kun sain ensimmäisen toimeksiannon, kaupparekisteriin mars. Verrattuna siihen, kun viisi vuotta aiemmin olin perustanut kiinteistöosakeyhtiön, homma oli lapsellisen helppo ja PRH:n prosessi sujuva.

Tässä sitä nyt on sitten yritetty ja itseä työllistetty. Verottajan kanssa hommelit ovat helpottuneet vuosi vuodelta. On kivaa, kun on työtä ja saa hyödyntää osaamistaan.

Pakkoyrittäjyydestä puhumisenkin voisi lopettaa kokonaan. Meillä on vapaus yrittää ja aivan riittävän hyvät rakenteet ja palveluja tarjolla, jollei itse halua hoitaa yrityksensä markkinointia ja hallintoa.

Tuolla tilaisuudessa joku ehdokas toi esiin maahanmuuttajien kurjan osan, kun nämä eivät saa työpaikkaa ja joutuvat sen takia perustamaan yrityksen. Hei haloo – aika iso osa maahanmuuttajista tulee sellaisista maista, missä edes tänne muuttaneet miehet eivät olisi voineet perustaa yritystä, puhumattakaan naisista ristikoidensa takana.

Täällä on koko infra valmiina, ja joillakin perusteilla saa vielä starttipakettejakin. Ei se minusta mitään pakkoyrittämistä ole.

Omat sukulaiseni muuttivat sankoin joukoin siirtolaisiksi Amerikkaan 1900-luvun alussa. Ei tainnut olla vastaanottokomiteaa tarjoamassa kielikursseja ja sopeutumisapua – mutta työtä sai ruveta tekemään ja oli mahdollisuus elättää itsensä ja mukulansa. Mikä voisi olla suurempi onni tässä maailmassa!

Vappuna kuuntelin vappupuheita, joissa surtiin eriarvoistumista. Jotenkin tuntui, että samaan hengenvetoon haluttiin kuitenkin sementoida työttömyyden oikeutus. Mielestäni pahimmasta päästä eriarvoistavia tekijöitä on olla työssä tai työtön.

En ymmärrä, millä tavalla olisin ollut hyödyksi itselleni ja isänmaalleni, jos olisin viimeiset yhdeksän vuotta ollut kortistossa sen sijaan, että olen tehnyt pirusti töitä.

Olisin varmasti sairastunut henkisesti tai fyysisesti tai molempia. En koe itseäni pakkoyrittäjäksi vaan etuoikeutetuksi, kun minulla on oma yritys ja työ.

Samaisessa vaalikeskustelussa nuori mies luovalta alalta kertoi pettyneensä kovin, kun ei valmistuttuaan saanutkaan koulutustaan vastaavaa työtä. Nuori nainen kertoi olevansa juuri nyt mieluiten kortistossa, jotta voi keskittää voimansa 100-prosenttisesti hakemaan koulutustaan vastaavaa työtä.

Olen pettynyt näihin nuoriin. Olen aina tukenut ja veroillani kustantanut heille vapaan koulutuksen ja ammatin. Tuon ikäisillä varsinkaan ei ole mitään oikeutta kuvitella, että yhteiskunnan kustannuksella vielä valmistellaan heille työ, joka mahdollisesti saattaisi kelvata.

Nyt vaan hommiin, työ odottaa tekijäänsä ja idea keksijäänsä. Suomi on tuhansien mahdollisuuksien maa.

Päivi Manninen
Helsinki

Näemmekö metsää puilta?

Vihreät ovat kautta aikojen tunteneet huolta vanhojen metsiemme alashakkuista. Vaikka metsää Suomessa riittää, on meidän jatkossakin tuettava metsiemme monimuotoisuutta sekä suojeltava ikiaikaisia metsiämme suomalaisen luonnon lajikirjon takia.

Meillä metsät on metsäteollisuudessa totuttu näkemään ensisijaisesti tukkien kasvatuspaikkana, oli käyttötarkoituksena sellu- tai sahateollisuus. Metsiä kasvatetaan tietty aika, jonka jälkeen ne hakataan surutta alas, kannot revitään maapohjasta ja maa muokataan uusia istutuksia varten. Sama sykli toistuu vuosikymmenestä toiseen.

Keski-Euroopassa sen sijaan metsiä kasvatetaan myös muuta tarkoitusta varten. Siellä ei ole mitenkään tavatonta, että metsät ovat ensisijaisesti esimerkiksi keräilytarkoituksessa tryffeleiden osalta. Tryffelit ovat maailmankuuluja, joiden kilohinta hipoo taivaita ja metsänomistajat varjelevat tryffelimetsiään kaatamiselta.

Suomessa on tutkittu esimerkiksi pakurikäävän istuttamista kasvatusmielessä koivikkoihin, ja tutkimukset ovat osoittautuneet varsin lupaaviksi. Samanlaista menestystä lienee syytä odottaa myös lakkakäävästä, joka on loistava lääkinnällinen kasvi.

Lapissa on tutkittu myös pihkan valuttamista isommissa määrin kuusikoista. Pihka on antibakteerinen aine ja pihkasalvalla on saatu loistavia hoitotuloksia aikaiseksi makuuhaavojen hoidossa pitkäaikaispotilaiden osalta.

Suomalaista pihkavoidetta on nyt alettu viedä jopa Saudi-Arabiaan, joten globaalia kysyntää tuotteella on. Olen keskustellut useiden puupuolen edustajien kanssa, ja ainakaan sahateollisuudelle siitä ei ole mitään haittaa, että puusta valutetaan ennen kaatoa pihkat pois. Päinvastoin.

Entä tiesitkö, että männynkuoresta valmistetulla juomalla on loistavat ravintoarvot ja sitä käytetään Keski-Euroopassa jo laajasti vitamiinipitoisuutensa ja elvyttävyytensä vuoksi.

Kuitenkin meillä Suomessa männynkuori nykyisen metsäteollisuuden osana koetaan lähinnä jätteeksi ja sitä käsitellään sen mukaisesti. Mitä raaka-aineiden haaskausta.

Myös keräilytalous, luonnon virkistyskäyttö sekä Green Care -elementit tulisi huomioida Suomessa nykyistä paremmin metsätaloudesta puhuttaessa. Viime syksy oli loistava sienivuosi ja alan yritykset kasvattivat liikevaihtoaan jopa 50 prosenttia.

Pohjoiset marjamme on todettu tutkimuksissa eteläisempiä marjoja ravinteikkaammiksi, ja Aasiassa vannotaan jo tänä päivänä suomalaisen mustikan nimeen. Koivutisleestä on mahdollista valmistaa ympäristöystävällistä torjunta-ainetta, joka syrjäyttäisi parhaimmillaan roundupit mennen tullen.

Green Carea eli luonnon elvyttävyyttä on viime vuosina tutkittu todella paljon esimerkiksi Metlan johdolla. On havaittu, että stressaantunut ihminen elpyy luonnossa jo noin 20 minuutin oleskelun jälkeen; stressihormonitasot sekä verenpaine laskevat. Todella pienin investoinnein on jopa mahdollista kuntouttaa ihmisiä luonnon avulla, mikä taas tuo säästöjä sote-puolelle.

Tulisiko meidänkin siis opetella hyödyntämään metsiämme monimuotoisemmin, jolloin metsien omistajat nettoaisivat rahaa pienemmillä hakkuilla? Tulisi ehdottomasti.

On myös tärkeää huomata, että luonnontuotteita jalostetaan aina paikallisten yritysten voimin ja yritykset sijoittuvat maaseutumaisille alueille, joissa töitä tarvitaan kipeästi.

Meiltä löytyy alan osaamista mielettömät määrät Suomessa. Ehkä meidän tulisi vain opetella jatkossa näkemään metsä paremmin puilta.

Kati Liikonen
Vihreät Yrittäjät ry
puheenjohtaja
Padasjoki

KARI SALONEN

Suomessa pitäisi opetella hyödyntämään metsiä nykyistä monimuotoisemmin, kirjoittaa Kati Liikonen.

Vetinen vihreä lilluu Pohjanmaalla

Vihreä puolue ollessaan hallitusvastuussa on asettanut hallituksessa ololleen ehdon, ettei Lappiin tehdä yhtään tulva-allasta. Nyt kun vihreät eivät ole asettamassa kapuloita kehityksen rattaisiin, hallitus voi tehdä viisaita päätöksiä ja tehdä sellaiset lait, että Pohjanmaan tulvat voidaan estää varastoimalla lumien sulamisvedet altaisiin.

Vihreä puolue on saattanut Pohjanmaan maanviljelijät maksumiehiksi saadakseen ääniä etelän kaupungeista. Päämääränä ovat olleet hallituspaikat, ei mikään Lapin soiden suojelu.

Soiden suojelu on vain ollut keppihevonen, jolla on ratsastettu vaaleista toiseen ja saatu tietämättömien ääniä kalastettua. Lapin maakunta on soita väärällään. Ei siellä tunnu missään, vaikka sinne tehtäisiin tarvittavat tulva-altaat.

Jos altaan paikalla olisi suojeltavia kasveja tai perhosia, niin ne voitaisiin siirtää vastaaviin olosuhteisiin toisille soille elävöittämään niiden luontoa.

Vihreiden järjetön jarruttaminen tekee taasen tänäkin vuonna miljoonavahingot yhteiskunnalle sekä paikallisille maanviljelijöille.

Kesäasukkaatkin joutuvat tekemään tuhansien eurojen remontit, kun mökkien lämpöeristeet ovat litimärkiä ja alkavat kasvaa hometta, jollei nopeasti päästä remonttia tekemään.

Homevauriot ovat siitä ikäviä, ettei niitä saa pois kokonaan, jos home on päässyt rakenteisiin.

Matti Ahonen
Valkeakoski

Miksi tuulivoimalatyömailla ei näy mielenosoittajia?

Se on varmaa, että ilmasto muuttuu, Heidi Paalatie. Suunta ja aiheuttajat ovatkin sitten eri juttu.

Olen aina miettinyt, mikä järki on tässä hirvittävässä hässäkässä ilmastomuutoksesta, sillä kylmät ja lämpimät kaudet seuraavat toisiaan vääjäämättömästi. Niihin ei ole menneisyydessä taatusti ollut ihmisellä osaa eikä arpaa.

Professori Antero Järvisen kirjoitus ”Ilmastoharhan lyhyt historia sivustakatsojan silmin”, vaikuttaa hyvin uskottavalta. Kun katsoo ilmaston lämpötiloja esimerkiksi 10 000 vuoden jaksolla, on helppo havaita suuret vaihtelut ilmastossa ilman ihmisen vaikuttamista asiaan.

En ole ilmastoasiantuntija, mutta on turhaa väittää tuulivoimaloilla pelastettavan maailma. Jaksolliset vaihtelut ilmastossa vain tulevat ja niihin on sopeuduttava muulla tapaa.

On muistettava tuulivoimaloiden tarvitsevan runsaasti säätövoimaa, vai pitääkö tyyninä talvi-iltoina tulevaisuudessa kaivaa kynttilät esille?

Säätövoimana tuskin tullaan käyttämään vesi- tai ydinvoimaa. Jäljelle jäävät lämpövoimalat, joiden polttoaineena on jokin poltettava materiaali kuten hiili. Tämä puolestaan saattaa jopa lisätä pelättyjä päästöjä.

Ihmettelen, miksi tuulivoimalatyömailla ei näy mielenosoittajia. Paikallisesti näiden alueiden raivaus ja rakentaminen tuhoavat huomattavasti enemmän metsää sekä lintujen ja muiden eläinten elinpiiriä kuin mitä useimmilla mielenosoittajien puolustamilla paikoilla, kuten Pyhäjoen Hanhikivellä, nyt tapahtuu.

Suurimpana ongelmana pidän kuitenkin tuulivoimaloiden kielteisiä vaikutuksia ihmisten elinolosuhteisiin nykyisellä rakentamistavalla. Onhan jo nähty, kuinka lähiasukkaiden kodista saattaa tulla oikea helvetti.

Ennen olin paljon suvaitsevammalla kannalla, mutta seurattuani tätä hullunmyllytystä, on kantani tiukentunut huomattavasti. Jokainen rakentamaton tuulivoimala on ympäristö- ja talousteko.

Jari Ojala
insinööri AMK
Kopsa/Siikajoki

Palautetta

Nordean johtaja Jaakkola puhuu viisaita (MT 15.5.). Mutta kun kauppa kuppaa, vaikka miten yrität tehdä hyvää.
Minkäs teet

Pankkimiehelle. Harvoin kukaan puhuu noin järkeviä. Hienoa, että edes joku ymmärtää kannattavuuslaskelmia.
Ei nimimerkkiä

On ollut mukava seurata pankinjohtaja Jaakkolan kirjoituksia MT:ssä. Aina vähemmän särmää. On kohta kuin me muut köyhät. **Ei nimimerkkiä**

Simo Ralli. Kiitokset mainiosta kolumnista toukokuun Kantrissa. Mekin luovumme kalliista viljanviljelystä ja niitämme tuettua hömppäheinää maatumaan. **P.K.**

Hyvä kirjoitus Simo Rallilta Kantrissa. Sellaiseksi pelleilyksi EU:n virkamiehet ruuan tuottamisen tekevät.
Nälkä vielä opettaa

Voiko vihreiden Ville Niinistöä osuvammin luonnehtia. Kaija Keräsen kirjoitus (MT 18.5.) osuu aivan naulan kantaan.
Kiitos siitä

Kiitos Kaija K. Täyttä asiaa kirjoitit. Toivottavasti tekstisi saa lukea myös valtakunnan suurista kaupunkilaislehdistä.
Turvenuija

Jaakko Väisäsen kirjoitus täyttä sutta (MT 18.5.). Pedot pitää poistaa. Ainut järkevä ratkaisu. Hukat ja ilvekset kuuluvat kauas korpiin. **Ei nimimerkkiä**

J. Väisänen (MT 18.5.). Mitä järkeä on petojen, susien, suojelussa? Miksi varkaita ei suojella kaupungeissa? Yhtä hoopoa. **Landepaukku**

Hankinnat

Julkisenpuolen ostot yksityisiltä on noin 33 miljardia euroa vuodessa. Verovähennykset sitäkin suuremmat.
Ei nimimerkkiä

Jatkuva kasvatus

Metsän jatkuva kasvatus ei lisää monimuotoisuutta, mutta ylläpitää sitä. **Mustikka**

Ylelle

Hyi Yle, mitä teit. Kaiken halpuuttamisen jälkeen perjantain A-studio oli taas niin tyypillistä maatalouden mollaamista.
Lypsäjä

Hinta

Miksi Valio ei pysty maksamaan parempaa hintaa maidosta? Osa tuottajista on siirtynyt muualle. **Vaihdan kohta**

Ruoka-apu

Nyt on maailma mallillaan. Maanviljelijöille ruoka-apua ahdinkoon. Halpuutus on nöyryytys. **Ei nimimerkkiä**

Uusi malli

Kun ”sairastuu” ja jää pois töistä, on kolme palkatonta päivää, sitten neljä palkallista, sitten sairaskassa maksaa 60 prosenttia. **Ei nimimerkkiä**

Muutos

Kimmo Tiilikaiselle valkeni vihdoin Suomen kriisi. Jatkuva räksytys ja välikysymykset vaihtuneet asiallisuuteen.
Painaako vastuu

Valvonta

Hyvin on hoidettu asiat jonkun osalta, kun päällimmäinen murhe on jonkun ympäristösitoumus, tai sitoutumattomuus. Liekö valvonnan suojatyöpaikka vaarassa. **Ei nimimerkkiä**

Missä rohkeus

Mikä estää tukihakuoppaan tekijöiden julkistamisen. Puuttuuko tutkiva journalistikin. **A.K.**

VIERASKOLUMNI

Suomi-neito voisi kasvaa aikuiseksi

Vuosi Euroopan parlamentissa on avannut omat silmäni sille, kuinka tunnollisesti ja nöyrästi me Suomessa suhtaudumme EU:sta tuleviin lainsäädäntöön, määräyksiin ja suosituksiin.

Meidän olisi Suomessa syytä katsoa peiliin, lausua muutama itsetuntoa vahvistava mantra, ja alkaa vetämään terveellä tavalla kotiinpäin, kuten muutkin maat Euroopan unionissa tekevät.

Mainitsin itsetunnon, koska välillä tuntuu, että jo kaukana tulevaisuudessa häämöttävä mahdollinen uhkakuva saa meidät Suomessa juoksemaan hätääntyneenä ympyrää.

Esimerkiksi käy vaikkapa EU:n vasta valmistunut metsästrategia.

Kyseessä on aika yleisluontoinen strategiapaperi, mutta heti sen valmistumisen jälkeen alkoi keskustelu ja Suomen sisäinen vääntö siitä kuinka rajoituksia tulee. Välittömästi on koko Suomen metsäteollisuus lakkaamassa emmekä muka tulevaisuudessa pysty enää itse määrittämään meille tärkeitä toimia.

Muualla Euroopassa ensimmäinen ajatus on, että jep, hyvä mutta aika ympäripyöreä paperi – katsotaan miten me voisimme tästä hyötyä. Jotkut asiat luetaan suurennuslasilla ja toiset jätetään mukamas näkemättä.

Tässäpä Suomi-neidolla onkin petraamisen paikka.

Kotiinpäin vetäminen ja pilkun viilaamisen lopettaminen ei tarkoita sitä, että tehtäisiin aina miten itseämme huvittaa tai jättäisimme säännöt täysin noudattamatta. Se tarkoittaa sitä, että me terveellä tavalla tulkitsemme yhteistä eurooppalaista lainsäädäntöä oman maamme tarpeista käsin. Tai emme ainakaan veivaa byrokraattisesti vielä lisää omia koukkujamme jo päätettyjen asioiden lisäksi.

Olenkin leikkisästi todennut Brysselissä vierailleille, että se mitä Suomi tarvitsee, on puhtaan luterilaisen mallin riisumista ja oman ymmärryksen muovaamista enemmän yleiseurooppalaiseen suuntaan. Etelämmässähän syntiä tuntuu saavan tehdä, kunhan säännöllisesti ne synniksi tunnustaa ja niitä anteeksi anoo.

Miksi me olisimme ensimmäisinä sanomassa ääneen meille epäedullisia asioita, tai viemässä niitä ensimmäisenä kansalliseen lainsäädäntöön? Kokeillaan edes kepillä jäätä ensin.

Rahoituksia kannattaa hakea, ja nostaa siinä kohtaa pää ylpeästi pystyyn. Omiin hankkeisiin ja osaamiseen kannattaa uskoa, eikä jättää yhteisiä rahoja hakematta ajatellen että joskohan tästä nyt ei kuitenkaan ole siihen eurooppalaiseen sapluunaan. Ei ole riittävän iso, ei riittävän hieno, ei riittävän sitä ja tätä.

> Euroopan kiltti tyttö voisi höllätä nutturaansa.

Kyllä mahtuu, sopii, toimii ja toteutuu, kun porukalla yhdessä tehdään ja haetaan rahoitusta omiemme osaamiseen uskoen.

Ja jos joku alkaa vielä tuomioistuimilla ja ukaaseilla pelottelemaan kun omapäisyys lisääntyy, voinen vielä lopuksi muistuttaa, että yllättävää kyllä tuomioistuimeen menneistä maakohtaisista jutuista suurin osa on päätetty kohdemaiden hyväksi.

Liian kiltti ei kannata olla. Kun on ollut EU:n jäsenenä jo 20 vuotta ei ole enää syytä olla aina se mallioppilas. Euroopan kiltti tyttö voi höllätä nutturaansa.

MERJA KYLLÖNEN on europarlamentaarikko (vas.).
merja.kyllonen@europarl.europa.eu

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook
15590 TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Kirjanpainajatuhoista vaaditaan korvausta

Ympäristöministeriö sai jälleen kerran huutia MT:n facebookissa, kun uutinen kertoi, että yksityisen metsänomistajan kuusikko jouduttiin hakkaamaan ennenaikaisesti hyönteistuhon vuoksi.

Ympäristöministeriö vahvisti, että Luumäellä yksityismetsään levinneet kirjanpainajatuhot olivat peräisin valtion omistamalta Natura-alueelta.

Kommentoijat ottivat useaan kertaan esille, että vastaavassa tilanteessa yksityismetsänomistaja on korvausvastuussa. Siksi valtion on nyt korvattava tuhot.

”Mitenkäs nuo korvausasiat? Aikooko Valtio ottaa kantaa siihen” kysyy **Reijo Ruotsalainen**.

Markku Riihimäki kirjoittaa: ”Naturan ei pitänyt vaikuttaa ympäröivään ja muiden omistamaan maahan millään tavalla. Rajoituksia on annettu maanomistajille mutta ei esimerkiksi lasketusaltaan rakentamista osaksi Natura-alueelle.”

Virkamiehiä moititaan huonosta metsänhoidosta ja ötököiden tarhaamisesta.

Petri Juhani Peltosen mukaan vihreiden valtaama ympäristöministeriö ei hoida metsiään.

”Toivottavasti uusi hallitus tekee ministeriössä HR-avohakkuut.”

Juha Hakoniemeä kummastuttaa, että ”näitä heitteille jätettäviä haalitaan vaan lisää. Sitten vielä muka ennallistetaan.”

Vihreillä ei **Timo Vihersaaren** mielestä ole minkäänlaista luonnon tuntemusta. ”Tarhataan tuhohyönteisiä. Hirvittävä moka.” Kielletään Vihreät terroristijärjestönä.

Ritu Salonen epäilee sitä, miten kirjanpainajien voi todistaa levinneen juuri Natura-alueeltta.

”Kyselin joskus, että jos näiltä alueilta leviää vaikkapa kirjanpainajaa. Minulle vastattiin, ettei sitä pystytä todistamaan. Epäilenkin ,että yksityisen puu on se ’suurin uhka’. Nämä laajat kamalat alueet on kai toista maata.”

Kunnia huusseille

Kuivakäymälä on hyvä keino vähentää maaperän pilaantumista, kertoi Huussi-seuran uutinen.

Siiri Määtän mielestä huussi pitää laittaa myös kerrostaloon, niin ei tarvitse kakkia puhtaaseen juomaveteen.

”Lisäksi tulee kuluja, kun viemäriputken toisessa päässä taas erotellaan vesi muusta tuotoksesta”, **Ritva Uusi-Eskola** jatkaa.

”Paskalaista on kouhotettu jo toistakymmentä vuotta. Alusta saakka ihmettelin kallista pakollisuutta laitteisiin, joiden käsittelyn jälkeen tuotoksella ei ole mitään virkaa, mikäli ne olivatkin kunnossa. Jos sama rahamäärä olisi sijoitettu vaikka vakoilemalla kehitysmaiden paskankäsittelyyn, joissa kompostoidaan kaikki mullaksi ja otetaan vieläpä biokaasut talteen. Toisaalta, eipä karjatiloillakaan suuressa mitassa olla asiaan innostuttu, ilmeisesti järki ei korvaa tukia?” kirjoittaa **Kari Ansamaa**.

MAIJA ALA-SIURUA